

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Finansmarkedsavdelingen

Oslo, 31. mars 2016

Høring – forskrifter til finansforetaksloven

Vi viser til Finansdepartementets høringsbrev av 21. desember 2015 med høringsnotat av 15. desember 2015 med forslag til forskrifter etter finansforetaksloven ("høringsnotatet").

Schibsted ePayment AS er et e-pengeforetak som 7. juli 2015 fikk konsesjon etter lov om finansieringsvirksomhet. Selskapet er eid av Schibsted ASA.

E-pengeforetak er finansforetak etter finansforetaksloven, og Schibsted ePayment AS er dermed som finansforetak omfattet av den nye loven og forskriften.

Schibsted ASA er ikke "holdingforetak" i lovens forstand, men et "annet eierforetak" som nevnt i lovens § 17-6 (2) bokstav c).

Etter den nye lovens § 1-4 skal som "finanskonsern" regnes et konsern der minst ett foretak som ikke er morselskapet, er et finansforetak. Dette reiser spørsmål om definisjonen også omfatter konserndannelser der morselskapet ikke er holdingforetak med egen konsesjon, men et annet eierforetak som (kun) eier et e-pengeforetak.

Det vil i såfall bety at Schibsted-konsernet som sådan er å anses som et finanskonsern og blir underlagt bestemmelsene i loven, herunder kapittel 17 og 18, med tilhørende forskrift, med mindre annet bestemmes i den nye forskriften.

I utkastet er det ikke foreslått noen bestemmelser i tilknytning til kapittel 17 og 18. Det er i § 17-1 hjemmel for departementet i forskrift til å unnta visse typer finansforetak fra reglene om finanskonsern. Tilsvarende hjemmel er ikke inntatt i kapittel 18, men her gir de generelle regler i §§ 1-6 og 1-7 tilsvarende hjemmel for unntak.

Det er i dag fire e-pengeforetak med norsk konsesjon (Schibsted ePayment AS, Buypass Originator AS, MCASH Norge AS og Strex AS), alle er relativt små foretak.

Det synes naturlig og hensiktsmessig at e-pengeforetak kan etableres, eies og utvikles av andre næringsdrivende som har særlig fokus på elektronisk kommunikasjon og teknologiutvikling. Sammenlignet med virksomheten som drives av banker og forsikringsselskaper, antas e-pengeforetak å ha en annen samfunnsmessig rolle, noe som også påvirker reguleringsmessige behovet. Dette er også bakgrunnen for at det tillates at andre eierforetak – slik som Schibsted ASA – eier alle eierandelene i et e-pengeforetak. Det reguleringsmessige behovet er således et annet for finanskonsern med kun slike finansforetak, enn for "egentlige" finanskonsern der et morselskap med konsesjon eier en bank og/eller forsikringsforetak og/eller et kredittforetak.

Lovbestemmelsene for "finanskonsern" er utformet med sikte på de egentlige finanskonsern, og fremstår som lite hensiktsmessige for konsern der e-pengeforetak eies av eierforetak uten konsesjon, jf. nærmere nedenfor om reglene det er snakk om.

Etter vårt syn bør det klargjøres i forskriften at finansforetakslovens kapittel 17 (med unntak for § 17-6) og kapittel 18 ikke gjelder for finanskonsern som kun omfatter e-pengeforetak eid av andre eierforetak enn holdingforetak med konsesjon.

Dette vil innebære en formalisering av det vi forstår har vært fast praksis for reglene i lov om finansieringsvirksomhet tilsvarende § 17-1 (krav til tillatelse for konsernetablering), der myndighetene ikke har gitt særskilt tillatelse til konsernetablering og godkjenning av konsernstruktur ved etablering av finanskonsern der morselskapet er et slikt annet eierforetak.

Kravene i §§ 17-7 til 17-11 til organiseringen av finanskonsern m.m., er etter vårt syn lite egnet for annet enn de egentlige finanskonsern. De oppleves som spesielt uhensiktsmessige og krevende for et stort næringsdrivende konsern, slik som Schibsted-konsernet. Dette gjelder særlig § 17-7 som dramatisk begrenser hvilke andre foretak som kan inngå i konsernet. Her er det et åpenbart behov for unntak i enkeltvedtak eller forskrift, jf. (2). Det mest praktiske synes å være at det gjøres et generelt unntak i forskrift. Dersom det legges opp til unntak i form av enkeltvedtak, eller §§ 17-8 og 17-9 om myndighetsgodkjenning av organiseringen, meldeplikt og samtykkekrav eller rettelsesadgang skal komme til anvendelse, må finansmyndighetene forholde seg til en lang rekke forhold som gjelder andre deler av slike konsern i inn og utland, og som er helt uten betydning for e-pengeforetaket det skal føres tilsyn med.

Dersom begrepet "finanskonsern" omfatter alle selskaper i et konsern, vil også bestemmelsen om konsernforetaks navnebruk i § 17-10 komme til anvendelse.

Generelt gjelder at bestemmelsene i kapittel 17 er motivert av de særlige hensyn som gjør seg gjeldende for de egentlige finanskonsern. Vi kan ikke se at dette er

hensiktsmessig eller samfunnsøkonomisk lønnsomt at disse skal komme til anvendelse også for e-pengeforetak eid av andre eierforetak.

Det følger av § 18-1 (8) at § 18-1 uansett ikke vil gjelde annet eierforetak, denne paragrafen kommer derfor ikke til anvendelse. Konsolideringsreglene i § 18-2 knytter seg ikke til at det foreligger et "finanskonsern". Eierforetak som ikke er holdingforetak med egen konsesjon, er ikke pålagt å konsolidere datterselskaper etter denne bestemmelsen. Derimot vil et finansforetak, og herunder et e-pengeforetak, måtte konsolidere inn datterforetak og andre foretak det har felles ledelse med. En klargjøring gjennom unntak fra reglene om "finanskonsern" som skissert ovenfor, vil således ikke ha betydning for konsolideringsreglene.

Prinsippene i § 18-3 (1) og (2) er i tråd med aksjelovens § 3-9 om konserninterne transaksjoner, og vil således uansett komme til anvendelse. Lovens § 18-3 (3) til (5) fremstår som motivert av situasjonen i finansforetak som inkluderer banker og forsikringsforetak, der særlige soliditetshensyn gjør seg gjeldende. Bestemmelsene regulerer konsernbidrag mellom konsernselskapene og pålegger Finanstilsynet kontrolloppgaver med inntekts- og kostnadsfordeling. Vi opplever at dette ikke er en hensiktsmessig regulering av finanskonsern bestående av e-pengeforetak eid av et eierforetak uten konsesjon. Lovens §§ 18-4 til 18-6 regulerer primært finanskonsern som har flere finansforetak, så her er et unntak av mindre betydning.

Det presiseres at det ikke bør gis et generelt unntak fra konserndefinisjonen, og spesielt ikke for § 8-5 om styresammensetningen. Denne bestemmelsen er minst like viktig og riktig for finanskonsern bestående av et e-pengeforetak og et annet eierforetak, som den er for de egentlige finanskonsern. Den muliggjør at ansatte i andre konsernselskaper kan utgjøre inntil 3/4 av styret i e-pengeforetaket, mens den generelle regel i § 8-4 (1) er at minst 2/3 av et styre ikke skal være ansatt i finansforetaket eller i samme konsern. Å ha en så stor andel eksterne styremedlemmer i et e-pengeforetak som inngår i et konsern er lite hensiktsmessig.

Vennlig hilsen

Schibsted ASA

Jacob Møller
Head of M&A and Legal

(Sign.)

Schibsted ePayment AS

Christer Lovær
Daglig leder

(Sign.)